

प्राक्षुखं विधिवन्मत्तैः स्थापयित्वा वरासनं ।
 नदीनदेभ्यः संकृत्य जलं दिव्यं च शोभनं ॥ ३० ॥
 आकृत्य च समुद्रेभ्यः सर्वेभ्यो वानरर्षभाः ।
 अयः कनककुम्भेषु निधाय विमलाः शुभाः ॥ ३१ ॥
 शुभैस्ताम्रैश्च रौप्यैश्च कलसैश्चापि पार्थिवैः ।
 शास्त्रदृष्टेन विधिना महर्षिविहितेन च ॥ ३२ ॥
 गयो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः ।
 मैन्दश्च द्विविदश्चैव हनूमान् जाम्बवांस्तथा ॥ ३३ ॥
 अभ्यषिञ्चन् सुग्रीवं विमलेन सुगन्धिना ।
 सलिलेन सपद्मेन वसवो वासवं यथा ॥ ३४ ॥
 अभिषिक्ते तु सुग्रीवे सर्वे ते वानरर्षभाः ।
 प्रचुक्रुशुर्महात्मानो दृष्ट्वाः सहस्रशः ॥ ३५ ॥
 रामस्य वचनं कुर्वन् सुग्रीवो वानरर्षभः ।
 अङ्गदं संपरिघ्न्य यौवराज्येऽभ्यषेचयत् ॥ ३६ ॥
 अङ्गदे चाभिषिक्ते तु सानुक्रोशाः प्लवङ्गमाः ।
 साधु साधिति सुग्रीवं महात्मानोऽभ्यपूजयन् ॥ ३७ ॥
 तुष्टकृष्टजनाकीर्णा पताकाध्वजमालिनी ।
 बभूव नगरी रम्या किष्किन्ध्या चित्रकानना ॥ ३८ ॥
 निवेद्य रामाय महात्मने ततः कृताभिषेकः कपिवाहिनीपतिः ।
 उवास भार्या प्रतिलभ्य वीर्यवानवाप्य राज्यं त्रिदशाधिपो यथा ॥ ३९ ॥